DADES GENERALS

Curs acadèmic	
Tipus de curs	Màster de Formació Permanent
Nombre de crèdits	60,00 Crèdits ECTS
Matrícula	1.000 euros (importe preu públic pendent d'aprovació pel Consell Social Universitat de València.)
Requisits d'accés	Estudiants o professionals de la branca de salut (psicòlegs, psiquiatres, farmacèutics, metges de família, auxiliars de farmàcia, infermers/as...)
Modalitat	On-line
Lloc d'impartició	ONLINE (adeit)
Horari	

Direcció

Organitzador	Departament de Psicobiologia
Direcció	Raúl Espert Tortajada Profesor Titular de Universidad, Departament de Psicobiologia, Universitat de València.

Terminis

Preinscripció al curs	Fins a 28/12/2024
Data inici	Gener 2025
Data fi	Desembre 2025

Més informació

Telèfon	961 603 000
E-mail	informacio@adeituv.es

PROGRAMA

Introducció a la Psicofarmacología

1. UNITAT 1: HISTÒRIA DE LA PSICOFARMACOLOGÍA
1.1. Introducció
1.2. Definició actual de Psicofarmacología
1.3. Història de la Psicofarmacología
1.3.1. Precedents
1.3.2. . Sorgiment de la Psicofarmacología moderna
1.3.2.1. Antecedents
1.3.2.2. Troballes neuroquímicos
1.3.2.3. Descobriment dels primers psicofàrmacs
1.4. Conclusions
2. UNITAT 2: PRINCIPIS DE LA NEUROTRANSMISSIÓ QUÍMICA
2.1. Comunicació entre neurones
2.2. Neurotransmissors, Neuromoduladores i Cotransmisores
2.3. Classes de Neurotransmissors
3. UNITAT 3: FARMACOLOGIA DE LA SINAPSI QUÍMICA
3.1. Com modifiquen els fàrmacs la neurotransmissió sináptica
4. UNITAT 4: ELS RECEPTORS COM A OBJECTIUS DE L'ACCIÓ FARMACOLÒGICA
4.1. Classificació dels receptors
4.2. Modulació alostérica
5. UNITAT 5: SENTIT DE LA NEUROTRANSMISSIÓ
5.1. Preposicions importants de la neurotransmissió: l'amb, des de, en, per a, per de un neurotransmissor
6. UNITAT 6: FARMACOCINÈTICA I FARMACODINÀMICA
6.1. Un preliminar&..Per què la Farmacocinètica i la Farmacodinàmica d'un medicament és important?
6.2. Farmacocinètica
6.2.1. Aplicacions
6.2.2. Aspectes cinètics dels processos LADME
6.2.3. Alliberament
6.2.4. Absorció
6.2.4.1. Propietats físic- químiques del fàrmac
6.2.4.2. Anatomia i fisiologia del lloc d'absorció

6.2.4.3. Abans de seguir&&Què és la biodisponibilitat?
6.2.4.4. Classificació de l'administració farmacològica
6.2.5. Distribució
6.2.5.1. Volum de distribució
6.2.5.2. Velocitat de distribució
6.2.5.3. Unió a proteïnes plasmàtiques
6.2.5.3.1. Interaccions per unió a proteïnes plasmàtiques
6.2.5.3.2. Modificació per la unió a proteïnes Plasmàtiques
6.2.5.4. Tipus de distribució
6.2.6. Metabolisme
6.2.6.1. Sistema oxidatiu *microsomal
6.2.6.2. Factors que modifiquen el metabolisme
6.2.6.3. Fàrmacs inductors i inhibidors enzimàtics
6.2.7. Excreció
6.2.7.1. Tipus d'excreció
6.2.8. Posologia
6.3. Fármacodinámica
6.3.1. Llocs d'unió fàrmac- receptor
6.3.2. Unió d'un fàrmac amb el seu receptor: Forces d'enllaç
6.3.3. Interacció fàrmac- receptor
6.3.4. Característiques de la unió fàrmac- receptor
6.3.5. Ligandos
6.3.6. Corba dosi- efecte
7. GLOSSARI
8. BIBLIOGRAFIA
9. BIBLIOGRAFIA WEB
10. CANALES RSS

Ansietat i Trastorns del son: Ansiolítics, sedants i hipnòtics

1. INTRODUCCIÓ
2. ANSIOLÍTICS: HISTÒRIA
3. ANSIOLÍTICS QUE ACTÚANMEDIANTE EL SISTEMA GABA: BARBITÚRICS, MEPROBAMATO I BENZODIAZEPINES
3.1. BARBITÚRICS
3.2 MEPROBAMATO
3.3 BENZODIAZEPINES
4. ANSIOLÍTICS QUE ACTÚANMEDIANTE EL SISTEMA SEROTONINÈRGIC: BUSPIRONA
5. ANSIOLÍTICS QUE ACTÚANMEDIANTE EL SISTEMA NORADRENÉRGICO
6. ALTRES AGENTS AMB EFECTE ANSIOLÍTIC: HIDROXICINA I FITOTERÀPIA
7. APROXIMACIÓ TERAPÈUTICA SEGONS SÍNDROME ANSIOSA
7.1. MANEIG FARMACOLÒGIC DEL TRASTORN PER ANSIETAT GENERALITZADA (TAG)
7.2 MANEIG FARMACOLÒGIC DEL TRASTORN PER ANGOIXA, O TRASTORN PER PÀNIC
7.3 MANEIG FARMACOLÒGIC DE LES FÒBIES: FÒBIA SOCIAL, FÒBIA SIMPLE, I AGORAFÒBIA
7.4 MANEIG FARMACOLÒGIC DEL TOC
7.5 MANEIG FARMACOLÒGIC DEL TRASTORN PER ESTRÉS POSTTRAUMÀTIC
B. TRASTORNS DEL SON
1. INTRODUCCIÓ
2. CANVIS DELS TRASTORNS DEL SON DSM-IV RESPECTE AL DSM-V
3. INSOMNI
3.1. Descripció clínica
3.2. Agents que fomenten el somni
4. SOMNOLÈNCIA DIÜRNA EXCESSIVA I AGENTS QUE PROMOUEN L'ESTAT DE VIGÍLIA
4.1. Descripció clínica
4.2. Agents que fomenten la vigília

Esquizofrènia: Neurolèptics

3.1 ESQUIZOFRÈNIA
3.1.1 INTRODUCCIÓ
3.1.2 SIMPTOMATOLOGIA
3.1.3. DESCRIPCIÓ CLÍNICA
3.1.4 BASES GENÈTIQUES DE L'ESQUIZOFRÈNIA
3.1.5 HIPÒTESIS EXPLICATIVES DE L'ESQUIZOFRÈNIA
3.1.6 L'ESQUIZOFRÈNIA COM UN TRASTORN NEUROLÒGIC
3.1.7 RELACIÓ ENTRE EL DANY CEREBRAL I ELS SÍMPTOMES POSITIUS, NEGATIUS I COGNITIUS
3.2. ANTIPSICÒTICS
3.2.1 INTRODUCCIÓ
3.2.2 MECANISME D'ACCIÓ COMUNA
3.2.3 USOS CLÍNICS
3.2.4 TIPUS D'ANTIPSICÒTICS
3.2.5 RECOMANACIONS PRÀCTIQUES PER A TRACTAMENT AMB ANTIPSICÒTICS
3.2.6 REHABILITACIÓ COGNITIVA

Trastorns de l'humor: Antidepressius.

-IMAOs
-Tricíclics
-ISRS
-Antagonistes de la recaptació de Ne i Dona
-Antagonistes de la recaptació de 5-HT i Ne
-Fàrmacs d'acció dual
-Estabilitzadors de l'afecte

Psicoestimulantes

1. PSICOESTIMULANTES
1.1. INTRODUCCIÓ
1.2.MECANISME GENERAL D'ACCIÓ
1.3. EFECTES DELS PSICOESTIMULANTES
2. METILFENIDATO
2.1. INTRODUCCIÓ
2.2. BREU RESSENYA HISTÒRICA
2.3 FARMACOCINÈTICA
2.4. FARMACODINÀMICA
2.5. TIPUS DE METILFENIDATO
2.6. INTERACCIONS, EFECTES ADVERSOS I TOXICOLOGIA DELS PSICOESTIMULANTES
2.7. ADDICCIÓ METILFENIDATO
2.8. ATOMOXETINA VS METILFENIDATO
2.9. TRACTAMENT DE TDAH AMB PSICOESTIMULANTES. PRINCIPIS GENERALS
3. AMFETAMINES
3.1. INTRODUCCIÓ
3.2. BREU RESSENYA HISTÒRICA
3.3. FARMACOCINÈTICA
3.4. FARMACODINÀMICA
3.5. ADMINISTRACIÓ PULSATIVA VS LENTA/MANTINGUDA
3.6. APLICACIONS TERAPÈUTIQUES
3.7. ABÚS I/O DEPENDÈNCIA DE LES AMFETAMINES
4. COCAÏNA
4.1. INTRODUCCIÓ
4.2. BREU RESSENYA HISTÒRICA
4.3. FARMACOCINÈTICA I FARMACODINÀMICA
5. CAFEÏNA I METILXANTINAS
5.1. INTRODUCCIÓ
5.2. FARMACOCINÈTICA (CAFEÏNA)
5.3. FARMACODINÀMICA (CAFEÏNA I TEOFILINA)
5.4. APLICACIONS TERAPÈUTIQUES

Malaltia de Parkinson: Antiparkinosnianos

1. MALALTIA DE PARKINSON. BREU RESSENYA HISTÒRICA
2. TRASTORNS DEL MOVIMENT
2.1. GANGLIS BASALS
2.2. FUNCIONALITAT DELS GANGLIS BASALS
2.3. PARKINSONISME
3. MALALTIA DE PARKINSON
3.1. CARACTERÍSTIQUES CLÍNIQUES
3.1.1. Acinesia
3.1.2. Rigidesa
3.1.3. Tremolor
3.1.4. Alteracions posturals
3.1.5. Dades epidemiològiques
3.2. ETIOPATOGÈNIA DE LA EP
3.2.1. Edat i degeneració neuronal
3.2.2. Factors genètics
3.2.3. Factors ambientals
3.3. DIAGNÒSTIC DE LA EP
3.3.1. Criteris diagnòstics de la EP.
3.3.2. Diagnòstic diferencial de la EP
4. NEUROPSICOLOGIA I MALALTIA DE PARKINSON
4.1. DETERIORACIÓ COGNITIVA EN LA EP
4.1.1. Atenció
4.1.2. Memòria
4.1.3. Funcions executives
4.1.4. Praxi
4.1.5. Funcions visuoespacials
4.1.6. Llenguatge
PSICOFARMACOLOGÍA BASADA EN L'EVIDÈNCIA: MALALTIA DE PARKINSON (EP)
5. INTRODUCCION
6. PRECURSORS DE LA DOPAMINA
7. AGONISTAS DOPAMINÈRGICS PER AL TRACTAMENT DE LA EP
8. FARMACOS ANTICOLINERGICOS PER AL TRACTAMENT DE LA EP

9. INHIBIDORS DE LA MONOAMINO-OXIDASA B (IMAOB)
10. INHIBIDORS DE LA COMT PER AL TRACTAMENT DE LA EP
11. INHIBIDORS DE LA DOPA DESCARBOXILASA/ PRECURSORS DE LA DONA/ INHIBIDORS DE LA COMT
12. TRACTAMENT INICIAL PER ALS SÍMPTOMES MOTORS DE LA EP PRIMERENCA
13. TRACTAMENT DE LES FLUCTUACIONS MOTORES (TAULA 5)
14. TRACTAMENT DE LA DISCINÈSIA
15. TRACTAMENT DE LES NÀUSEES
TRACTAMENT DE LES CONDUCTES IMPULSIVES I COMPULSIVES, SÍNDROME DE DESREGULACIÓ DOPAMINÈRGICA I DELS ACTES IMPULSIUS
17.TRACTAMENT DE LA PSICOSI EN LA EP
18. TRACTAMENT DELS SINTOMAS NO MOTORS DE LA EP

Epilèpsia: Fàrmacs antiepilèptics (FAEs)

CONCEPTE D'EPILÈPSIA I MALALTIA *EPILEPTICA.
HISTÒRIA DE L'EPILÈPSIA
MANIFESTACIONS *CLINICAS DE L'EPILÈPSIA
CRISI *EPILEPTICAS GENERALITZADES
CRISIS *EPILEPTICAS PARCIALS O FOCALS
AURES
CRISIS MOTORES SIMPLES
CRISIS D'ABSÈNCIA O *DIALEPTICAS
CRISI *AUTONOMICAS
SIGNES MOTORS *LATERALIZADORES EN LES CRISIS MOTORES COMPLEXES
SIGNES DEL *LOBULO TEMPORAL NO DOMINANT
ALTERACIONS DEL LLENGUATGE EN LES CRISIS FOCALS
SIGNES *LATERALIZADORES EN LES CRISIS SECUNDÀRIAMENT GENERALITZADES
SIGNES *LATERALIZADORES EN LES CRISIS FOCALS (PRES DE N. *FOLDVARYSCHAEFER I *COLS.)
ETIOLOGIA I *CLASIFICACION DE LES EPILÈPSIES EN LA INFÀNCIA
NOVA PROPOSADA DE *CLASIFICACION DE LA LLIGA INTERNACIONAL CONTRA L'EPILÈPSIA
SÍNDROMES GENERALITZADES:
SÍNDROME DE *WEST
EPILÈPSIA BENIGNA INFANTIL AMB PAROXISMES CENTRE-TEMPORALS
SIMPTOMÀTICS
*SINDROMES ESPECIALS
CONVULSIONS FEBRILS
SÍNDROMES EPILÈPTIQUES I SÍNDROMES RELACIONADES (*ILAE 2001)
CRISIS NEONATALS BENIGNES FAMILIARS
EPILÈPSIA FRONTAL NOCTURNA AUTOSÒMICA DOMINANT
DIAGNOSTIQUE DE LES EPILÈPSIES
OBJECTIUS DE L'ANAMNESI DAVANT LA SOSPITA DE CRISI EPILÈPTICA:
DETERMINAR AMB CERTESA SI L'ORIGEN DE L'EPISODI ÉS O NO EPILÈPTIC
DELIMITAR CRISI PROVOCADA (AGUDA SIMPTOMÀTICA) O NO PROVOCADA (EPILÈPSIA)
DIAGNÒSTIC ETIOLÒGIC
DIAGNÒSTIC DEL TIPUS DE CRISI
DIAGNÒSTIC DE LA SÍNDROME EPILÈPTICA
COMPONENTS DE LA HISTÒRIA CLÍNICA DE L'EPILÈPSIA:
HISTÒRIA DE L'EPISODI
HISTÒRIA DE L'EPILÈPSIA
ANTECEDENTS PERSONALS
ANTECEDENTS FAMILIARS
ESTIL DE VIDA
ESQUEMA DIAGNOSTIQUE DAVANT UNA CRISI EPILÈPTICA
EXPLORACIONS COMPLEMENTÀRIES
1-ELECTROENCEFALOGRAMA (*EEG)
2-NEUROIMATGERIA
3-ESTUDIS *BIOQUIMICOS
COMORBIDITAT EN EPILÈPSIA
COMORBIDITAT EPILÈPSIA-MIGRANYA
COMORBIDITAT *PSIQUIATRICA
EL PROBLEMA SOCIOSANITARI DE L'EPILÈPSIA
EPIDEMIOLOGIA DE L'EPILÈPSIA
MORBIDITAT DEL PACIENT EPILÈPTIC
MORTALITAT DEL PACIENT AMB EPILÈPSIA
DISCAPACITAT I DEPENDÈNCIA.
DESPESA SOCIOSANITÀRIA
EPILÈPSIA *FARMACORESISTENTE- IMPACTE SOCIOECONÒMIC
EPILÈPSIA I CONDUCCIÓ
*FISIOPATOLOGIA DE LES CRISIS *EPILEPTICAS I DE L'EPILÈPSIA
ICTOGENESIS
EPILEPTOGENESIS
CARACTERISTICAS DELS *FARMACOS ANTIEPILEPTICOS. CONCEPTE DE NEUROMODULACION
MECANISME DE *ACCION
EFICÀCIA
*FARMACOCINETICA

EFECTES ADVERSOS
RECOMANACIONS
DIETA CETÓGENA
ESTIMULACIÓ DEL NERVI VAGUE
ALTRES TRACTAMENTS
ESTAT DE MAL EPILEPTICO
TIPUS D'ESTAT DE MAL EPILÈPTIC
DIAGNÒSTIC
TRACTAMENT

Demències Degeneratives: Anticolinesteràsics reversibles i Antiglutamatérgicos i Nutracéuticos

demències, alzheimer, nutracéuticos, anticolinesteràsics

Treball Final de Màster (TFM)

treball final de màster

PROFESSORAT

Raúl Espert Tortajada

Profesor Titular de Universidad, Departament de Psicobiologia, Universitat de València.

María Engracia Gadea Domenech

Profesor/a Titular de Universidad. Departament de Psicobiologia. Universitat de València

María Jesús García Valero

Profesor/a. Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

José Miguel Laínez Andrés

Asociado/a Asistencial de Ciencias de la Salud. Departament de Medicina. Universitat de València

Pilar López Ruiz

Neuropsicóloga en la Unidad de Neurología del Hospital Clínico Universitario

Luis Moya Albiol

Catedrático de Psicobiología. Departamento de Psicobiología, UNiversitat de València. Neurocientífico, Conferenciante y Escritor.

Javier Oltra Cucarella

Servicio de Neuropsicología. Unidad de Demencias. Hospital Universitario Santa María de Rosell

Ángel Romero Martínez

Dr Neurociencias. Investigador Postdoctoral. Departament de Psicobiologia. Universitat de València.

OBJECTIUS

Les sortides professionals que té el curs són:

Donada la prevalença i varietat de trastorns psiquiàtrics, la prescripció de fàrmacs en esta mena de pacients requerix de professionals que posseïsquen un coneixement multidisciplinari, que incloga el coneixement de la patologia mèdica, els possibles efectes en la farmacocinètica, les possibles contraindicacions i les interaccions entre els medicaments. Comptar les indicacions dels psicofàrmacs especialitzats és d'alt valor en este àmbit de la salut. En este camp, la Universitat de València oferix el Màster Propi en Psicofarmacología.

Un professional de la salut que tinga un coneixement integral dels psicofàrmacs que puguen emprar-se en pacients que patisquen diferents malalties, així com amb el coneixement de quins són els medicaments més segurs en casos específics és fonamental, sobretot en l'àrea de la salut mental. El nostre Màster Propi en Psicofarmacología oferix als seus estudiants conéixer el procés des d'una perspectiva multidisciplinària.

Gràcies al Màster Propi en Psicofarmacología, els professionals que el cursen obtindran els següents coneixements i habilitats:

- Aprendre a valorar els riscos i els beneficis del consum de psicofàrmacs.

- Conéixer el mecanisme d'acció i aplicació terapèutica de principals grups de psicofàrmacs.

- Adquirir la capacitat d'avaluar els efectes adversos i interaccions sobre l'ús de psicofàrmacs.

- Identificar i reconéixer la simptomatologia de l'ús de substàncies, així com una situació d'intoxicació.

- Comptar amb un ampli bagatge en terminologia en la qual es basa la seua expressió científica i tècnica, de manera que

s'adquirisquen coneixements ampliats i basats en l'evidència per a comprendre la terminologia de les ciències de la salut.

Tractant-se de qüestions relacionades amb psicofarmacología, és primordial comptar amb professionals de la salut que siguen capaces de desenvolupar la seua activitat no sols en l'àmbit de l'assistència a altres professionals de la salut, sinó a més en la investigació en psicofarmacología. El Màster Propi de Psicofarmacología oferix una finestra d'oportunitats a aquells estudiants que desitgen tindre un coneixement més actualitzat en el tema. D'esta manera, adquiriran un coneixement complet i un maneig segur i eficient dels psicofàrmacs en la pràctica clínica que involucra a professionals de la salut mental.

A més, el Màster Propi de Psicofarmacología aporta una estratègia important de tractament lògica que es basa en els últims avanços científics, que també s'integra amb altres modalitats terapèutiques, a més de constatar-se amb assajos clínics i la pràctica diària. Dins del programa del màster es tractaran temes com l'ansietat i trastorns del son, esquizofrènia, trastorns de l'humor, epilèpsia, malaltia de Parkinson, demències degeneratives, així com els diferents fàrmacs per a tractar-los, com els psicoestimulantes i altres, inclòs un treball de fi de màster.

Avantatges de cursar el Màster Propi de Psicofarmacología:

1. Adquirir una formació adequada per a desenvolupar-se tant en el camp de l'assistència a professionals de la salut, així com en l'àmbit de la investigació en psicofarmacología.

2. Comptar amb un coneixement actualitzat en el tema, de manera que podràs adquirir un maneig segur i eficient dels psicofàrmacs en la pràctica clínica.

3. Adquirir una estratègia de tractament basada en els últims avanços científics, a més d'integrada a altres modalitats terapèutiques, constatada amb assajos clínics i la pràctica diària.

4. Participar en labors d'informació a diferents grups d'edats poblacionals, familiars i persones responsables, escoles, equips docents, etc., sobre la prevenció i detecció d'estes

conductes.

METODOLOGÍA

La metodologia en línia permet traslladar l'experiència formativa a l'AULA VIRTUAL de ADEIT, on l'alumnat i el professorat podran adquirir i intercanviar coneixements independentment del moment i del lloc on es troben. L'Aula Virtual es constituïx com un entorn de trobada, intercanvi i aprenentatge dinàmic. Els participants disposen d'una clau personalitzada que permet l'accés al curs des de qualsevol ordinador connectat a internet i des de qualsevol navegador web i sistema operatiu. L'alumnat té a la seua disposició a l'Aula Virtual tot el material didàctic que compon el programa del curs.
A més, comptarà, si és el cas, amb un conjunt de recursos addicionals que permetran al professorat complementar la seua docència: Materials multimèdia, vídeos a través d'un servici de videostreaming, arxius Powerpoint, arxius PDF, àudios, diapositives, galeries d'imatges, enllaços d'interés, bibliografia, etc. que seran ferramentes de suport per a aprofundir en els coneixements del curs. Durant el desenvolupament de l'activitat formativa, els participants disposaran de diverses ferramentes de comunicació, com els fòrums, els xats i la missatgeria interna. Els FÒRUMS de debat són espais compartits per tots els participants (alumnat i professorat) que permeten l'intercanvi d'idees, així com resoldre dubtes, proposar debats i respondre qüestions. També permeten intercanviar arxius per a realitzar activitats determinades en grup. Els fòrums fomenten la participació, la col·laboració i el treball en equip. Estan sempre disponibles, l'alumne decidix quan realitza la seua aportació, triant el moment que millor s'adapta al seu horari. S'oferix també la possibilitat de comunicar-se en temps real a través d'un XAT. Este mecanisme és útil quan diversos participants desitgen debatre sobre un tema en concret d'un mode simultani i síncron. L'Aula Virtual de ADEIT disposa d'un sistema de VIDEOCONFERÈNCIA que permetrà profundi

tsar en diferents continguts, discutir casos pràctics, i assistir a presentacions en les quals els alumnes poden realitzar preguntes i compartir experiències. Un eix fonamental en la formació en línia és el seguiment personal dut a terme pels tutors del curs, ajudant a aprofundir i afermar els conceptes clau i resolent els dubtes i consultes particulars a través d'un sistema de TUTORIA personal.